

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 5 af 11

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Stjórnarskrá 1911

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Benedikt Svavarsson. A vist at fella mig mið álar um blit. Fölkbörn. t. a. d. og hit langa ljórt-mabil. E. d. munci verda miðgunglumalag og heft vit, at sunnuminnar deildars ykti oft og til dura miðgug stórt með slike fyrirkoma lagi. Hunki fella mig betur, at børnáttur. varin eitt hvat teknar með við um skýrrið deildarinnar var i hin rama og mið er, a. ö. l. en þær er kennir til hinna lag-lagi, þannig at allir fær. e. d. varrera komur af sunnum. f. g. Sunnilei f. g. f. - M., og f. g. f. g. at þær er meintir reyndarinnar børnáttur. Miðgug at megarvert, at vit fái skýrrið fyrigríus, sem ve. vill vera líta, verkast björðdarmaskrifting landins miðgug miðkið vit fari, at hérataleg. fær. fækka, og fær meðan mangar landsmenn kunnu afarilla. Þar og i öf. naga ítt vit óskir um fær. f. jöldum f. hvík, en vit fær óskum hefti mið mál með fari, at hvík og önnur föllesflestir björðdarmaskipunin heldist ólengt a. ö. l. B. II / 1002-1003. Refarandun munci gefa hærð sunnum minni hl. spri t. at aða upp ljós- endun og hafa: fór með sér miðkið gras og fígrík. Sunnar gerðir fyrigríus, og fær. munderde óski vanda eins starf sitt. B. II 1003. Með fari, at leirnumun verði heldið frá ekki ófum vit með i fígrí og bájar-

8. júl. 1911

stjórn. Þetta einhvern meint eynilegt: fámennum þjóðfélags, þar að slíkar ritistöður tiljöt: óbeal að verka á dömuvara, það ekki dæmi þeir vidvitandi vænt. B-II 1003-1004.

Þessi tildeyring gerir líkis ír þeiri heftu, að þær verði of gamlar frá e.d. sé borin til 18 ára, enði verði: varalpat. við hundrua. „Að stytta ljónum, er að kippa fótunum undan festrar þeiri, sem e.d.-a að veita“ Samma sá, að spott að e.d. megi vjúfa að: ekki samrinvært megin stefnu frv. um blutverka e.d. B-II 1006. Þaðin að hýsindu sá sér að ósambærir, þar sem málshótt til þeirra tildeyring og fari dæmi að. B-1006-7. Englandi enginn embur. Leyðingar, en heit engi að taka dömuvara einu út inn, en þær sé fyrst afsetjanlegir og óháðastir landstj. allra embur. B-II 1008.

Sig. Gunnarsen Sívent rökt og lígð til. fagur leigu agnji dömuvara. B-II 1010. Þat fólkum þur. Fjöldar að dömuvara tóma gerð t. að koma meira jafnvægi á i.e.d.; en nái verði: þess ekki lengur þarf. Þjóðin fátek og fámenum. B-II 1011.

Björn Sigðursson. Hafmín senn einu heftu meint eyr

11 pt. und 272

til stjórnarbot. Þá borgar frumfólk ókær fella þurfi miðan
þegj. Síðan frumgrætt, sem á til vera rama og fjöld-
vald= var viturbundin hér = orð= bandarinn kennur mið til-
refring = veran við fari, til fjöldan fái til vila
minnum málum. Þess fari dök fast meðan ekki til frumta
lengurs, þó vegurðum hafi= sýnt, til hækji hafi= mið
ljónum kennarmiði að farrur frumgrætt einst og aður.

B-II 1013. Þá mánuði munuði eftir tó m., munuði
-b-e til þarf tó, ár annað "atfer til b-e m.
annuð enfóði mynd frummaða idða stop af hinn mynd
þekkjð tó í vísind. 1011 II-A. b-e ónæfild mynd
-lit fadstær með rag, rímanuðar ótta rísa á
-p-1001-A. tó rímal sínar go dæstabik minnig
-id m., rígaði=jd. myndu myndu ókendur
-sýðu með m., til fó sín mörð skot tó rísa
-mild ondu. Þekkjð vísindarid óg rígalægtar fó
-8001 II-A.

Þekkjð rígap-B-f) ísl go ðóri tveggja myndar. id
-a myndar óf. myndu oddar tóll - 0001 II-A. myndar rígap
-B-f) í spánaði mien með tó-t þarf mit oddar
-dæt fó intóff. f) mynd idða mynd 272 tó m.
-1101 II-A. myndar 272
-myndar aðskil sín með myndar óf myndar

Stjórn. 1911.

Aft spenn ⁵³ brett. er málí skifta þá fari atkvæði. um
földum við 2. um. n.d. 200, at nefnd. 552, 5, 6
7, varur samsp. óbreyttan, a. ö. en brett var inn
fær. tilv. t. stjórn. 1903. B. II 1017-18 og A. b20.
Við 58 var samsp. brett. 36. Th., at tölu þenn.: deild
erit: því at einn brennt, at tölu alþam. varin brennt.
Skr. A. b20, skr. 521 og B. II 1018.

39 samsp. óbreytt. B. II 1018, A. b20.

310 samsp. með spenn brett. at : stað 21 eins
alþurs sem lægmarka höggmaldurs korni "25" (38-41)
og at "Næst lægur miðunum hornrætt t. allp.
vit gefðingarskilyrði:" B. II 1018-1020 og A. b20.

311 sp. með spenni vitböt, at 2. földul. stjórn. 3
18 skuli orðast evo „h. hefur a.m.k. ritasta árið
venit heimilisfartun à Íslandi". B. II 1020 og A. b20.

312 sp. óbreytt. B. II 1020-1022 og A. b20.

313 sp. með spenni brett. at komungur breytji. feng
saman skr. 3 en ekki forset: sam. p. B. II 1022 og A. b21.

314 sp. óbrett. B. II 1022 og b21.

315 skylde betast: "Brett við fjörlegafnu. sem
hefur: fór með sér mið aða autum ítagjöld, mega ekki ótrú
vara fram í alþingi en. várherran og fjörleganefnd-
inum : heild sinni: hvernig fengdileld um sig.

11. pl. - 10. des. 72

Breyta mið þó þessur ábor. með lögum". B. II 1022-3
 → A. b71.

316 samþ. óburt. B. II 1023 og A. b71.

317 samþ. óburt. B. II 1023 og A. b71.

Xjg 318 um spágretnu nr. (10-gr. stjórkst. #03)

falli nætur og ný kenni kennar ekki
 málí.

321. sem varð 323. breytt vor:.. Ný samþ.

alb-æt agra burt. à samþandina milli Íslands og Danm.;
 og skal þá leggja það við undir ábor. allra kenningar.
 Þau mána: landinu, og skal atkvæð. vera leyfileg".

B. II 1027 og A. b72.

A. b71. nr. st. ekki óburt. A. b72 og B. II 1027

óburt.

At vor 323. skift ekki málí.

At vor 323. skift ekki málí.

Stjórnar - 1911.

U:J 3. um. m-d. borske fessur i bratt. fræm, er miði aðta blátt.

Fra Sígurði Sígeundarsen: "Hvernig"

1. U:J 310. "I station fyrir: „bors. veth til alþingis“ borsin: „borsveth t:ð m-d. alþ.“

2. A ekki orðunum síðast: öðrum miðstít: „fyrir þat“ borsin sig megr. svöldi.

Borsveth t. e-d. alþ. hefir lever sá, sem borsveth t. m-d. sá), af henni er orðinn fullra 30 ára at aldri, fegar bors. fer fræm.

3. U:J 911. 18. gr. stjórn. falli breyt, en i station borsin: "Sjörögengur t. m-d. alþ. en lever sá, sem hefur bors. veth skor. 10. gr. (fræ.), af henni er ekki fegur annars viðis Þa a. ö. l.: fíjónumstar annars viði, og hefir a. m. k. síðasta árit verit heimilisfartur à Íslandi. - Sjósa má raut fimm manum, sem á heima utan fíjóndanesi Þa hefur verit fer slæmum en eitt án. - Sjörögengur t. m-d. alþ. en lever sá, sem fíjóengengur er t. m-d., af henni er fullra 30 ára at aldri, fegar borsingin fer fræm. - Nákvæmanini veður um bors. t. alþ. verða settar i borsl. A. b 46.

Fra Góði Guðrún. Skula Þoroddsson, Þjóðvarðagögnum

Hpt-ndg 272

1. skiftir dökumáli. 1. b. a. m. v. t. t. o.

2. 5-gr. ordist sv: Stemmugen getur nefit alp.,
met þeim takmörkunum, sem segir i q.gr., og
skal fá stofna til nýrra born. Æður tvær mári.
Se líðir frír þei, en fyrir var nefit, og skal
alp. stépt sammán innan árs.

3. 5:5 b.gr. Fyrir „enda sé n.d. eiga nefin“
svoni: enda sé alp. eiga nefit.

4. 5:5 8.gr. Grærin orðist sv: Alp. skiftist
i tvær deildir: E. pd. og n. pd. Í n.d. eiga
sat: 2 b. fyr. bornir óblutlundenum born: björ-
dumum landneis, en: e.d. eiga sat: 1 b. fyr. bornir
blutlallenborn: um land alt og auka gass 3 fyr., en
sam ein - alp. ^{sjálfst} heys fer til ólundenum born. Ín
flokkinum annara fyr. f. allan björtimann: fyrsta
inn, sem fyr kennur saman eftir at nýjar born.
heya farið fram. Þarf: nökkun sat: laust: e.d.
metal fersvara fyr., en ein voru með nefudir, fó
engar bátar pd.. Þegar heit er at bjóra nýjan
alpm., saman t. f. a. velja mann: heit aðsta sat:
f. farsa tíma, sem eftir er björtimanns. - Bernta
ni töluum fersum met l. sé fólen fyr. brenn.

5. 5:5 q.gr. Grv. ordist sv: 1b.gr. stjórar.

Stjórnir. 1911.

Falli brent, en i stæðinn horni: 34 af þær. skulu hornin 2-6 ára: næst. björðdannum, óblettbundnum hornum. aftir fari nem horni. mæla fyrir, en le þær. skulu hornin bleft fallshorn. um land alt t. k. aðra allir: renn og jáfn meargin væra þær. um leið og á sama hætt. fyrirgrif næ engi t. þeirra. Horn. fyr. i björðdannum fáva at jáfnat: fram santi: mis. Nið deyg einhver. þeirra á björktíma bikiða at að fari frá. og skal þá bjóra fyr. i þessi stæð fyrir það nem aftir er björktíma. Vart: á sama hætt eitt sati metalt þeirra, nem horn- eru bleft fallshorn. um land alt, teknar það sati væra fyr. rá er: bleft á. - Nánari regluv um bleft-fallhorn. le a.d. fyr. og væra fyr. skulu settar með l.

6. v:ð 10. gr. Fyrir varu miður megar-horni: Nið hefur hjaði örslákinum fjarlæg, og miður hornum föri engi horn-miður f. f. f. næ heldur fótt hornið hennar vart: gjaldþrota at að gríaggi af miðum.

7. v:ð 10. gr. Þá varu 3:ðasta megar-falli miður.

8. v:ð 12. gr. Þærinn falli miður og greinatals meysti at skeið fari.

9. v:ð 15. gr. Fyrir „fjárt. nr.: heild síðuri“ horni

11. pl. not 72

- (minni hl. fjarlægning með mistaka i nro, frári illa)
10. 5:5 17. gr. Grunin galli miður og grunin að brenntist ríður, fær. Í nroðum með sig tilföld með
 11. Skiftir ekki miður. Í nroðum ekki með
 12. 5:5 23. gr.: Egtrir orðin "i landinu" brenntist inni: tólf dæmþjötan:
 13. Á þessum stóréldum orðið eru: Umboð kþýði fær. Galli miður færar er stjórh. Þessi forma: galli og skulu fá horrir: fyrsta sinn sex fær. T. e. d. og sex varar fær. Meit blutfalls horrir. Einn fær alt. Þá eru, ening lötnar í þessum tilföldum eru: tólf varatíll. Þá eru með allt hildi
 - 5:5 9. gr. Fyrir "12 ára" horri: 12 ára
 - 5:5 9. gr. Fyrir "fjórtán brennt" horri: „fjórtíu brennt". Á þegar.

- Fra meðalda með sig f. 1. 5:5 8:20. 1
1. Skiftir ekki miður. Í nroðum með af
 2. 5:5 5. gr. "I stórt: „mesta án" horri minnir aðr frá þingjum: þeir eru stórhálgir:
 3. 5:5 6. gr.: „enda sé m.d. ... þingjumi út: galli brennt.
 4. 5:5 9. gr.: fyrir „þingjumandinn" horri: „þjórtimann"
 5. 9:6. óðærit. skifta ekki miður:
 7. 5:5 15. gr. „Fyrir óh. og" horri: óh. éta,
 8. 5:5 22. gr. „at agra" galli brennt.

stjórn. 1911.

5:3 3. vinn. n.d. segir lífli frá skránum me.
 Þá meini hl-kennar á heim. en röðarsíðin fogn
 ekbert og þarf því ekber ^{B. II 1028-30} at fara út í þat.

Fair banki: E.d. verður af afturhaldessögn skrá.
 fyrir komulegi fræt. „Síðið verður um meini
 stýflugantur fyrir framgang míla, en hinn er
 mi, meit þau at horð verður til kennar um
 land allt til 12 ára og at hinn verður örjúfuleg.
 Nú er allt fengið örjúfulegt nema þær legðir.
 Þetta fyrir komuleg þekkijum vit, og þat hefur
 gefist vel". Allt of lægst at hafa björtimann 12
 ár. "Þ öllum valögum löndum er henni styttri".
 Hjá Svinum er henni lengstur, at Dönnum sleptum.
 Þær er björtiminn q ár og horð 3. vernt ár, fyrsti
 umagni i sínu. "Þ Niðurlöndum er björtiminn
 sömuleitss q ár. "Þ Belgia 8 ár, Fraklandi q,
 Aesturrikis 6 ár orfuru. B. II 1030.

R

Stjórn. 1911.

Borth. eru voru samsp. af þeim, sem mali
skiftir, voru færar.

v:ð frv. 35, borth. ne. „innan eins fríþingarof.“

v:ð frv. 36, borth. ne. Bæðar B.II 1036.

v:ð frv. 39, Jaratíll. Það fórk. & fílega
um at þessi gildi q ár og fariðgengur fyrir fríð. v.
B.II 1037.

v:ð frv. 39. Borth. ne „hjáhlíðinum“. B.II 1037

v:ð frv. 315. Borth. ne.; nk. éta. B.II 1038

v:ð frv. 323. Borth. ne; at gera felli bent.

Borth. g. g. : til samsp. B.II 1039.

v:ð ábor. um st. eða. Borth. g. g. met bent. à
tölunum. Þaðin „rei“ í bætum stötum komi 15°.

B.II 1039.

Af voru borth. fæðar. og frv. sent til e. d.

Í e.d. varin Sig. St., L. H. B. og Stefán Stef. fram
málið. Spaltih. : E.d. alls. ályktan, at skipta s
mánu ne. t.a. ihuga stjórn. landrins. A. 325.

Sig. St. gerð: grun f. tilh. at einn vinn fram-
borin til at fylgta fyrir stjórnámi. „e.d.
hefur áður skipti ne. t.p.a. Þær getu verit á vök-
stöla með ne. inn m.d., og t.p.a. þær getu fyrir
unnið saman. Það hefur verið gerð t.p.a. miðin
þessi ritur at bneðjast milli deilda og t.p.a.
ritur gerð er ógottar enst. á þeim.“ B.I 442.

Till. samþ. einu kljóð: B.I 442.

Í ne. vinn borin: Sig. St., Ari Þórron. L.H.B.
Ste. Ste. Sig. Þjórl. B.I 442-3.

Fyrir hér. m.d. kann til 1. umr. e.d. talar
L.H.B. almennt um höfut afri fyr. vint: at
fylja borin. náthar nýjanum fers heild til of miklu
B.I 443-4. Um e.d. segist kann játa, at voldum
þessi: nýjanum um skípun kennar og at hinn
vanti; voldum kannla á m.d. En þær sem björ-
endur til vegsins deilda eru hinn rönnur og helda
á rannsí. f. , fari mundi skípun e.d. (þegar) request
nog at helda vinnu: bili, jafnvel ekki fengst til
björsendur vöknum til með vitundar um nýjan
áður seti: vinn farið at undanskil björsendur leidst í
algunnum minni blæta. © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

meiri sinn. Eftir það sunndi meiri hl. hýðenda ríta
einn lágnir og lofnum; landin er aftur sem áður.
Málti: fari a-t-w. orða bæt. hev at hitandi, en truggt;
bætur vett minni hl. og heldi meiri aftur af n.-d.

B.I 444.

Siglögur leifsson teknar vett at : huga, hvort ókun
get: ekki stafat hefða of þær at takmarka mikil það
málet, sem n.-d. og hinnum megin hýðendum er fengið
: landur með fær. J.:tun : bæt. Dara a stjórinnum
1866, en færin fengur landsfingurinn mikil veld. Þær
hefði: tvert aftur spini og spini stafit: þær af mikil
vandvatn: , einsp og kennuveit er. B.I 446. Gelt a vold:
vold megi og takmarka með öðru áber. fær., f.-e.
þefðingarskilyrðin er færin korn. vetti. Gelt a áber.
sé heins vegar alt of óákvæði: og sé með færin
kránum vegur t.-a. meifta allmikilum blata hýðenda
kornvetti: , en slíkri lega meit sé lítt bæt undanedi.

B.I 446-7. "Hugunarrítt, at hev mikilur leiti refera
andrum segnum at vera hýppilegt t.-f.-a. ríta bæt a
fljótfanni fær.: löggjalarnáleum. Get: vel verist,
at alda. heimild f. referendum varni hefði: leg takmark-
um a einvæti: fær. B.I 447. fái færif: og at : huga,
hvort fára eigi eins laust sunn blæt fellsborn t.-e.d.

Stjórn. 1911.

sins og gerð sé i fyr., e.t.s. viðt at láta a.d.
halda sinni fyrri skipun a.-ö.l. en bærið komin
meit blutfallskorn. Þaðt biðska leggj. B.I 447.

Steingrímur Góðason. Talar um „hönnun á bor. fyr.“
um þau ábor. hafi varit illhört deila i m.d. vatn:
i dældinni sjálfru og ekki síðan hafa vit tjöldin.
Þessu afri sé þat myöd fyrir gannilegt levensi
a.d. á at vera skiput. Hantsýnt at nökkrar
hönnun sé þær og eru í slír. nærvændi skipun.
leggj. Það skipun fór vafalæst óheppileg og a.m.b.
enginn eli á at hinn er allsundis ósamvönleg
vit polstiskan hugmáni bætt hins meðs. En kannan-
bundar sigr. Þið á skipulagi fyr. og landsfingru-
ðarsker. ekki réttur. Þaðan ekker sonum. Það
þat sem meiri hafi varit atall. Óangeti meit:
Dæmon. sé hinn svorlupni „privilegiede Valgret“
til landsfingrins. B.I 449.

“Mál. á a.d. bæðir ne. á vanræðu at. at
bæta málid undir og leggja þat fyrir fyrigj.
Tætur sjálfrest, at fyrigj umgi at líta málid til
lyktu, fór játta verdi, at tæri sé sem fyrigrun
og rístakel. a.d. en afmarkatur til fyrra miðla.

Háfl. undir 72

væðumáls sé í vann og venna ónægur eins og málst
sé í gerðissamrundi. Á 909-10. um afmálm kg-bj. fyr.
sagir, at ne. sé þar öll á einu mál, en tekni þat
jafnframt miðög aðitandi, at e-d. varði spennig skipuð
at þar sé jafnun meðilegt tildeild af t. a. hævda upp
á mál: miðgum og oft vintur at lengst um hreyfingum,
en upp kunnur at boma og esa heiti manna meira
en holt ar f. fífjötura. Þetta fyrir voru eyrilegra, sem
hornvættir ar stórbortlega miðurbætur. Skelst nefð: ne.
áta meiri bl. hennar borð 12 ára björt: ma t. e. d., en
vill þó til samkommulegs við n. d. aftir at vikum satla-
rig við áker. fyr. með þeiri lant. en ne. leggur til
at ært verð: á fyr. um horn. vætt, lant: t. a. og n. d.
910. Ne. ar öll með horn. vætt og björnagengi
kunnuna til jafns við horla. En um fenna rætt vinnu-
ligrum byggir ne öðru málri aðgrein. Þær hafi ekki sinni sinni
björnagengi: nærtannánum og fyr óætlilegt at veita
þeim fenna meiri vætt. Þær um bygtingu at veita. Kraut
hornum, ^{óllum} meindi færri fjjölgun í hornb. níum um og björn-
agengur vena meira en helming. fær björnadein, sem
hevir að til hafa borð mestar lengdar i landins
þengfir og aftur sköða sinni hafa ^{eina} mestan landmála-
þroska, sva sem bandartithin og óðrir alvinnuveindur

stjórn. 1911

ver met fessum ákv. settir; algeran minni bl.
 en veldið lengið; hændur þeim blota fjöldarmálar,
 sem; heild rínum hefur heft minst taki og minst
 hafin t.a. aða farið met þat fjöldamini t. gagns.
 Auk þess sannineast fessi vethindi hitt vethindum
 og skyldum hisblanda og líjna innlegtis, svo at
 líjnum verður; mórgunn tilfellið ekkir andið
 at veiga þeim. Þat sunn hef; verit sagt
 gildi e.t.v. eining um lausnum og konur,
 en þar sunn lausnum hef; mi fegur vethinn
 fyrir ekkir fent at veifta fai konum, en lausa-
 konur verð; at hafa jafn velt vit lausekonur.
 A. 911.: Vorbogarverð at minna lausvætt. tilalp.
 vit þekkingarhlíkt; met ein földum l., þat
 að; andið t. a. fessi sunn hef; farið vethinn
 met stjórn. missi konur. A. 911. Að var ^{en nafn hef} borth
 en einungis drepit a en fagur þeim engin
 grinn gerð. A. 911-12.

8. júlí 1911.

Borth. komu gjórusar fram í freðar skrifta hei
máli : : frí meðföldum : ~~þa tóku l. og ek tök~~
V:J 10. ag. 3n. orðint eru : b. gr. stjórnl. 3. okt
1903 falli burt, en i staðinn komi :

Korn-vétt t. m. d. alp. hafa barlar og kornar,
sem ekki eru : vist eða vist skyld og eru 25 ára
en born. Þar fram : fó getur enginn átt korn-
vétt semma kann hafi óflekkast mannrétt, hafi
verið heim: líslætur : hjörðarmánu sitt ar og se
fjör sins ráðandi, enda standi kann ekki :
skuld f. freginum sveitavits. Nú hafa hín óskilum
fjörleg og misri kannu engi korn-vétt fyrir
þat. - Hér sömu skilyrðum hafa og barlar
og kannu sem eru 30 ára eða aldri korn-vétt
tök e-d.

V:J 11. ag. 2. Fyrir „a-m. k. síðasta árin“ komi :
5 síðasta árin.

V:J 15. ag. Fyrir : „fjörlegar. : hildi síði“ komi
meini eða minni kl. fjörlegar. Enn fremur
felli síðasta setur. burt. hér er óskilum

V:J 16. ag. Fyrir : „sjái þeir nökktuð að athuga“
komu : fyrir þeim nökktuð athugavent.

V:J 17. ag. Aftan við ag. Íslit:st : 800 og ír spri

Hpt. und. 18

hvaðt deilbarmastur hefur mist hýðingar. —

V:J 13. gr. Í stað 23. gr. komi móhljó grinn: Með fyrst legabóti má lærða á um, at þeim legabóru, með alþ. hefur samb., megi skjóta t. leyfilegðan atkvæð. Bjósenda m-d. um land allt, annat hvarft t. samþykktis íta myndunar. — Steinmild fari er þó þeim skilgreintum umhildum, at fállur fyrirþjuna ger hvarnar f.d. og fyrir fyrirnef bjósendur m-d. krefjist atkvæð, enða sé nái kvenfa bannin: bannar stj. fýrverðan löggjánum eftir at b. voru afgreindar frá alþ. Hornungsstaðfestingar skal þá fyrst leitað, en bjósendur hefa samb. alþ. fyr. með atkvæð., enna hinn lögákvæðin fyrstur er útmuninn inn b-a. atkvæð. Hef: verið krefjist. — Undan þessar færsemi atkvæð-eva fjarl- og fjarvældi., svá og fær 2., en öðlast skulu fylgið áður en fjarvir mánuðir eru líttir frá því, en þær voru afgreindar frá þeim gínum.

V:J 16. gr. b1. gr. stjórn. orð: at seo: Till. hvarfildum eru t. ent. enna vitæks á stjórn. færsemi, með hevna upp hevit: á vegul. alþ. og aukasalþ. Nái till. samb. vegjiss f.d. skal mynda m-d. alþ. þá fegur og stopna til alm. bann. af mynn. Samþ. b. deildar fingsins áhr. óbrot. og nái hinn staðfestingar hornungs,

Stjórar. 1911

þá hefur hinn aribili senn atjómarhlög.

Aður um st. seðir. : Að aftur áður. komi tvær níjar með. seðhlj. : A fyrsta veður. alp. eftir horn. skel ákvæða með bluthesti: : e.d. hvernigir þun. deildarinnar skuli fara frá eftir 3 ár og hvernigir eftir 6 ár. - Áður. horn. t. m. d. skulu fara fram sem fyrst eftir horn. til e.d., og skeli síðan innan ársfjörðungs. - A 924-930.

Friðselsfjörðusyni og f.d. bláhlj.

v:ð 5. gr. 4. - 5. ár: Glommingur getur vofit alp. með þeim takmörkumum, sem segir i q. gr. og skel þá stafat til níjara horn. áður tvær mánu. sem hér með frá því er feng var vofit, og skel alp. stafat saman innan árs.

v:ð 8. gr. Alp. skiftist: tvær deildir, e. fd. og m. fd. Þe m. d. einig set: 2 le þun., horn. óhlutlundarnum horn.: Björðumnum landries, en: e.d. einig set: 10 þun.. Hornir blutfalls horn. um land alt, og auk þess 4 þun., en saman. alp. kys þar fjaðlt/til með ólundarnum horn. ísl. flóbbi annara þun. fyrir allan björktuna m. d.: fyrsta sinn, sem fyrst bennur saman eftir at níjar horn. hafa

11 pt - mdc 272

farið fram. Vart: nöklumt seti: heist: e.d. meðal person
fem., en mið voru mært nefndir, spá gengi báðar f.d., fyrir
mikið er at bjósa miðjars alþurs., saman t.f.a. velja mann
i hiti aðta seti: fyrir þann tíma, sem oftir er af björ-
tínum um. — Þrengta mið töluverð personum með l. s. sé
tölu þur. brenn. brenn. brenn. — mið i vísu

v.i. 9. gr. 3. v. orðið: að: 16. gr. stjórn. fulli
heist, en: stað heumar horni: 30 af fem. skular hornin
til bára: seint. björnánum, óblutbundnum horni.,
oftir fyrir næm horni. unda fyrir, en 10 þur. skular
hornis blutfallshorn. um land allt t. l. 17 ára, 5
fem. à 16 ára frest: og jáfumargir varar þur. um
hér og à sama hatt. fyrirgrif mið engi til personu
10 fém. Nið deyr einhver fimm fém., sem hornin
er: björnánum, à björtínum hér, éta fyr fríð, og
leid spá bjósa þur. i hefur stað fyrir þat sem oftir er
ejörktínum. Vart: à same hatt að seti meðal fimm, sem
hornis eru blutfallshorn. um land allt, t. daur þat seti:
varalens., sei en: blut à. — Hainarini veglur um blutfalls-
horn. 10 e.d. fém. og varalens. skular setar með seint.
löguum.

v.i. 12. gr. 3. v. innanfulli mitur og gr. tulan
brenn. seti skur. fyr.

Stjórn. 1911 .

Í stað 13-gr. komi við gr. svöldi: bl-gr. stjórn.
fulla miður, en: staðinn komi: Fnr. t. haga um
hort. v. a. miðalda á stjórn. má vera uppt. v. á: á
vegul. alp. og aukabíningi. Næ: fyr. samlp. leggja
þd. og stj. sé þin með mál, en skilt að vera
þort undir atkv. ljósenda um land allt til samlp.
áta sýnunar. Vart: fyr. samlp. með meiri hl.
atkv. og nái: staðfestingu komur, helur þort
gildi sem stj. skiptunarr. A. 931-932.

Bess ver að seta að i A. 96~~3~~-964 eru borth
f. B. og S-ig. blj. við 545.8, q og 12 þrentar
ontvætt upp en borth við 13-gr. (61-gr. stjórn, ek
sæm en bér vest í undan) slept. Aftur að móti: en
ein t. ll. þrentar blos. A. 966 renn borth. við horth. ne.
við bl-gr. stjórn., þó en ein borth. a. t. ll. fanns
að alp „aukaþing“ er nefnt „auka-alpning“ og
„ljósendur“ „alpinus ljósendur“.

Erfum venum báru sömu meiri framm fórum
borth. Þóð við borth. ne.:

v. ið hortfros á 10-gr. q. "Í stað orðanna:
"Hornvætt. t. m. d. alp" komi: Hornvætt t. h. óklett
bundinnar komi. t. h. alp. b. "Í stað orðina
"komu-vætt": ait untra mag. komi: "blit fullhornvætt"

Hpt. und 272

Borth. vit bligr. stjórn. hin á næstu síðu í velen.
 vit borth. á áker. um st. sakin: Negr. and: st
 svin: A fyrsta meghul. alp. eftir born., skul áker.
 með blutberi:, hvernig er blutfallsborrin fum. deildar-
 innar skulu fara frá eftir þá ár. - Álm. óblutberður
 ar born. skulu fara fram nem fyrst eftir blut-
 fallsborr. t. e. d. og ekki síðar en innan ainsfjárd-
 ungs. A. q66.

fyrir bárin Sig. Gljörd. og Ari Jónasson fram
 svokligr. vitærbæt:ll. vit borth. ne.

Aftan vit borth. vit D. gr; ^{bat:ll}: gljóttum og vit.
 skuldu fylki má veita born. veth með einföldum
 h. Þá eru komur með festningunum en leitast á fimm
 h., en þeir skuldu ekki leggja fórr fyrir alp-bejars.
 men land alt, til samsp. et a "synjunnar". A. q65.

"múnuð sig nýtt" múnuð sig
 með með með með með með með með
 : su . þur tu 407. þur
 : annons tökk E. g. - grot i orðat 610
 : fullað 127 Þóruðal: annað 4. glos. b. m. t. Þóruðal,
 : annons tökk E. g. glos 254. annað annað
 : Þóruðal full: annað . um skotis i "Þóruðal"

Stjórn. 1911.

Sígnatur Stjórnarráðs (franska. m.). Meiri hl. m.
 hefti hefti horit, at öll a.d. hefti verit horin með
 blutfallsbörn. sem landi alt til 12 ára. Frumur
 mikluverum vegum tengingar fyrir næsteyrleidu hefti
 og stafurfertu: L-d. Þar þar sem engin var ver-
 um at hafa farið samh. Hér: d. n: m-d., heft
 m. fari, sem i frv. m-d. er. Þótt hafi og þó
 heldur og vil vegna at bora miðinn: fari horf.
 Þegar hafi ófjöldum hefti verit að fjarlægja, þar
 sem heit er farið fram í miðla hafi: horf-
 vett: fari sem braddir eru um, at a.d. vernt:
 holdssöm, umblíma af miðög á, heimig hinir
 bæði. Þau. hefta lengstum verit bösni. Fyrir bösni
 of ítlendri stjórn, ófari at fari hefti: ekki at standa
 fjarlægningarskeip gerta sínum. Så meginar-
 hættur orðum rótgröinn, at bæði. s: og hefti
 verit ihalds og after holdssömi, en og ekki fimm
 skotimur. Henni ófari fari, at færri laugji fjarlægning-
 skeip of meðihald: i a.d., en og hit eru á, at engin
 að. n: til slíks, þar sem horit er til hennar af
 allri fjarlægningi og færir fari. Ófærri að
 standa henni verkingarskeip vart meðan hún sinnar.

Hljóðbunr

Hljóðbunr í borsn. vtt: til a.d. vegna þess at ljóð-timabilið var ekki lemt. B.I453-4. Það sem s. st. segir um borsn.v. er allt at dvi i mið. B.I454-5. Sunnum ne. mörkum um ábor. um fjiðarathv. mikil áhuga máli, en sunnum þótti lítil meintagni á því, en hinsve. vilt ne. ekki gera það at kappsmáli, eins og ábor. er orðat en það meini laust, en at líkindum gegur. lit:J. B.I457.

Görf ljóðvaran talað vos sem bort. á tölu fum.: hvernig deild væri höfut stríð: : heins augum: Sammála ne. um at meintagnilegt væri at a.d. got: stötvanarafh., þau sem vos mörgrunn ljós andum vortu batt við., en vtt. óbær eru ekbert: gepp þessu. Till. óbær eðlilegri en fyr. og auga síður huggilleg at því er meintagni på iheldstafur, sem a.d. en stríð at hefa. Skor. till. óbær ritja hinri blæfellsbora. fyr. lengur en geftur sko. fr. #3 öllum jafnast: munudur þeir væru, sem satn: a.d. skor. blæfellsbora., vorsta sunnum. og flæstir inn heit. Segi ekki, at það væri óþreyfilegt frá notkun sunnum. skipta deildina, en tel fyr, at gott og hentugt sé, at þeirri d. eins og hinri aitji: blæðin ger manna, mann inn öllum stæðum landins, fyr at met fyr got: fjið-bræðhauði fækkinum at finna: deildinni. En fættamundi

Stjórn. 1911.

fremur verða, ef volabunir voru horrir upp i e.d. à samei hætt og vir à sér stað. Þó tiltegt, at stærður meiri hl. ægti hæft áhrif á skýrur e.d., þegar eru standar á, at miðill meiri hl. er vartandi: landinum og verði: ekker til. samsp. er betur ráð fyrir þessu en ef blutfallsborri. einar ríður. Met til. ekker en þui farit at óskum veggja, f.e. þeir sem: vilja at e.d. verði: stötunnar all fyrir hvernig hýjntima blutfallsborruuna þmu., en þeir sem vilja at e.d. verði: ekki all af hvernustu fyrir volabunum tiltekt e.d. borrium af þmu. borrum óblutfallsborruum borri: fyrir sér og à þau at líta, at hýjntum eru umveru verða ófusir til at fækka myggj miðill þmu. borrum: sérstöðum hýjntum? B.I 463-5
Til. um, at stjórbund. verði: borri under gjötvar-
stkerfi: higgist heft à þui, at þegar stjórbund. eru
agðar, fyrir enna heft ekki bunt. einar, sem várta
borri., heldur gres önnur meil. Síldandi fyrir þann
gott til at óskobla tunggjia, at ekki sé hraðast at
þui at agva bunt. à stjórn., en tunggin gres engu
máni fyrir fessi at farið sé holt, en hinn miðiller
ein faldarri. B.I 465-6.

Npt. nr. 272

Sigðjörl. En at við að við að mót: hornvætt- og björngugi
 bjóra þegar: stát, en vilt hafa heimild til að veita félta
 með einföldum lögum. Þegar m-a-: „Síginin unneður
 freman verða til að mynda stötvarnar af: landhárin en
 at vor stéttir“ B.I 468. Táknat: a-d. skr. till. kyn
 og f. f. manni fært „muni stötvar“ en: a-d. skr. fyr.
 fari að bjóra sín fyr. til a-d. 3. hvert án, mundi líða til
 at all af mikil af politíðun afli fjöldarinnar hent: i kum.
 og einföldri hraðið um völdin. Þegja mati: at vilt yfirum
 tilfili að bjóra, fari að ofan að horn t. e. d. fyrst í hvert
 án bat: at horn. til m-d sjötta hvert án. Þessu fari með
 einhverju mót: at hveysta. Ekki tjáir að lægja björ.
 tönnunum til a-d., þá manni m-d. hveysta fyr. aftur i val.
 heila áth. B.I 469. Táknat: ór lega um „referendum“
 Þegir að alþjóðum. Skiftat: tvent „málsháttarvett“
 og „frumháttarvett“ B.I 469. Þar að mót: fari, sem
 sagt hafi verit, að referendum varin í svælt. Fari seðki
 meira rúmra 100 ára: Sviss, meðan síðan rögn þess
 fari og: U.S.A. B.I 470-1. Þreyfing hafi verið
 fyrirsíði: Englaði, Noregi og Íslenskum, fari
 hafi radikali flokkurinn heft málshátt að steppu.
 sviss rúmri noblum t:ana B.I 471. Alstataðar fari
 meira fari seði að fari líkist nái til stjórnar. Við fengi-

Stjórar. 1911.

B.I 471

völk við; alt öðruver mið virðitum að stjórar.
 Referendum vendar fari meintugslegra, sem meira
 vit, felkking og frjálslegði ar utan línganna - og
 sé vorandi að fari fari at: tótt vorandi - svo að löggjöfir
 að: órt: tótt fyrir óhrifum að þórra aðt, fari að að horun,
 sem língjöt: tótt huggist á, bæðir ekki til að minn fugg-
 ing sé fyrir fari, að vit: tótt og felkkingin sé meir
 innan línganna. - Língjöt aðfer og komið undan
 lípmiðheims, sem fari fylgir meistur um vorða.
 Notaður til sem heit: hit föglar völkh og móti fari
 lípmiðheim ekki að hringta. Löggjofarnir díkari að
 að samb. þau l., sem fari heimt vit að sé a
 móti: tilja fjoðarinnar. B.I 472.

Sunnar Þórðarson telur fyrir komiði: minnu-
 líma. Þau sé meintugsleg stórh og megi ekki fela meiri
 frá þenni með fari að sefta heim vethi og tilfjó
 ósámsajörnum l. Nokkudir aðt. na. Telur að
 fyrir komið. fá meiri heilbrigð skýrsemi
 vorða öruggri en stóra manna: lífin. B.I 473-a

Sig. St. (frannar. ne.) týrir sig rannsólfar
 brotta. B.I 473. og S. N. sunn skýrur e.d. Slitt meint
 meit. hvernig n. d. hafi persónu lant: Gát: svo
 farið, að þetta heiddi til sunn meiri öruggingu

Hljó - undsætt

En þó e.d.-brautthá hér engar, þó eru undan rænt vernta
gerðar bret. á því i m.d., því at fær um megin ðá-
raegi með skýr um e.d. eins og hin varð i frv. B.I 748.
Best væri at e.d. varin öll borin á sama hætt, en þó
en borsingaburingshljóð slav. Frv. eru varna en þó heildin
síðla öll borin eins. B.I 749. v:t w. bret. 5. hl.
og J.B. á stjórar. 361, þó en stj. með því fengit allt
of mikil vald i landunum. At vísu má stappa stj. ekki
hinn fæst ekki á bret., en það getti of umriðarsíði
og gat: hætt til stj. skifta, sem a. ö. l-værn ótakur
laus. Það hafði verið um 361, at hinn varin ginaðum
stjórar. Óskar einnig af því, at slav. henni getur stjó-
rarkorti fengið fram, þó at stj. sé henni meðfallinn.
Þó gres önnur með blandist inn í bors., vernti
stjórar. Þó atkvældi, og hinn betur að hengið mið
því með: . Alþjóðarþek. gat: og oft boarit meðum
é minnigert, fannig at eins fæst: augunum á
hingum aguða, hinsa á hinnum osfr. og mitum
að hvarags. mið fæst og felli meðið sva miðus.
v:tlf. meira mynd. referendum sé vett, at sjá hr.
það aðst á öðrum miðum. B.I 479-80.

Hljóðhljóð. Þójáma in helju ælrungr á því bret. sem
verið er at gera á stjórar. og er vett at hinn talið hafa
stvað I B.I 484.

Stjórnarbók. 1911.

Aðskun. við Þóruvar. e.d. fari með, að borth. J.B. og
S. gl. við 5. gr. frnv. var samb. (till. bl. q. j. hér
að framan) B.I 485-485.

V:J 8. gr. frnv. var borth. sömu manna (S. 77-8.).
samb. B.I 485.

V:J 9. gr. frnv. var borth sömu manna (S. 78). samb.
B.I 485.

V:J 10. gr. var borth. me (S. 75) samb. me og
borth. J.B. og S. gl. á þeim borth. (S. 79). fín
var og samb. fyrri bl. vitauktih. S. gl. og
A.Q. sun að hýnum og vistslæður fólkis mális
veita korn. v. meit einföldum h. (S. 80) eru
reinri bl. um allfjörvar. sun fórt fóldur.

B.I 485.

V:J 11. gr. var borth. me. (S. 75) samb. B.I 485.

V:J 12. gr. borth. J.B. og S. gl. (S. 78) g. fólk mítur, samb.
B.I 485.

V:J 13. gr. borth skifta ekki mális.

V:J 15. gr. Borth me. samb. (S. 75) B.I 486.

V:J 16. gr. Borth. me. samb. (S. 75) B.I 486.

V:J 17. gr. Borth. me. samb. (S. 75-b) B.I 486.

V:J 18. gr. Borth. me. (S. 76) samb. B.I 486.

V:J 19. gr. atjáður. Borth. J.B. og S. gl. (S. 79) fóld

B.I 486, en borth - ne. samþ. óborth. (s. 76). B.I 486.
 v:J óborth. um st. seðin borth. f: B. og S. H. (s. 80)
 samþ. B.I 486 en borth - ne. fær með fallin.

Að var gr. og borth. skifta ekki með lí
 fær - visat til 3. umr. i einum tiljóti B.I 486.

· fers ar at gata at grunntala gr. breyst ist
 5. gr. verður 6. gr. og sva fær til 11. gr. verður
 12. gr. fyrirlest kennst getta; samt hafi, fær sem 12. gr.
 fær. felli miðan. - En á eftir 23. gr. kenns 14
 um referendum.

N. bor fram grunnsar borth. mið 3. umr. e. d.
 Aftan mið líggi. (áður 5.) hafi ist „frí gangraf“.
 v:J q. gr. (áður 8.). Fyrir „10 fær fær t:8
 með“ kennið 14 fær., 10 hinnir óheitfallsbörn. um land
 alt og 4, er samein. Alp. kín

v:J 11. gr. (áður 10). Hinni mið til óheitbundið a
 boren. til Alp. hafa boren og boren, sem eru fædd heim
 á heim aðeins hafa átt heim lög kennili 5. ár
 eru ekki í vist aða svist skyld og eru 15 ára, er boren.
 fær fram.

Ófær „standi heim“! annan megr. fallin
 bortin.

Stjórn. 1911.

U:J 12. gr. (áður 11.) : 18. gr. stjórn. ortið fannig: Hjörðengus til Blp. er hever sá, sem korn. vett á, af heim skuli en fyrir annars mikis óta a. ö. l. : fjölmælti fers. — Hjóra má samt þaum mann, sem á heima um óljóðamis, óta hefur verið spær skemmtar eitt ár. — Náinari veglur um korn. velta settar: korn.

U:J 23. gr. (bl. gr. stjórn.) : Fyrir ortin „n. d. Alfp.“ korni: „Alþingi“ (slv. sp 10. gr.)

U:J 24. gr. (reflexendum). 1. megr. Fyrir ortin „bjósenda land allt“ korni „Alþingisbjósenda“ 2. megr. Óortin: „n. d.“: annari hin u galli buntar. Fyrir orðum „ítruminn“: síður hin u 2. megr. korni „litinn“. ~~þaum~~

A. 1049-1050.
Að var borth. ortalent. óta skifta ekki mál. 2 megr. um. við 3. um. e-d. B.I 486-7.
Allan borth. ne. samf. og fre. fannig samf. II samhly. atlest og sent n. d. oftar. B.I 487-8.

U:J sína um. n. d. kornu fram fersar borth., eo mál skifta:

Fra Bísinum Christjánssyni: ~~trúið. Ó: megr. f. afj~~

· 11. pl. und 278

v:J 11-ag. 1. málshjð. Þegir orðin: „enda standi henni
daki engi : næistar staði fyrir þegins næistarstyk” bonni:
enda hafi henni engi fregið næistarstykke síðastin 10
árin.

v:J 11-ag. orðabot. skiftið daki mál. A. 1111

þá meini meini hl. (Sig. Gunnarsson, Jón Þ., H. Br.,
Kinn Gunnarsson S. M.. Góð-Góð. H. Stefstein). Þeir segja
: mál., at þeir heldi fari mit fari, at deildinum sé
bonnar hvar i nínum laug og hvar á sínunum grun-
velli. A. 1116.

Brot. ve: fessar:

v:J 6-ag.: Þegir „wof-J Alp..... sun segin i D.
ag.” bonni: wof-J m.d. alp.

v:J 9-ag.: Þá stæð „10 bonni Blutfallshorn um land
alt töker þær hvern hvernig” — bonni: bonni Blutfalls-
horn. um land alt.

v:J 10-ag.: Grænnir orðist aro:

16-ag. stjórar. falli bunt, en: hennar stæð bonni:
grun. m.d. skal bjósa til 6 ára. Nið deyr einhver
gimma et a fer frá átun en björtunabilít er á enda,
og skal þa bjósa grun. i hennar stæð fyrir fari, sem
eftir er björtunars. — grun. e.d. skal bjósa til 10
ára, 7 grun. 5. levert án, og jafn marga varar meiri um

Stjórnar-1911.

leit. Nú verður seti að: e.d. áður en lejtíma-
bil er íti, og teknar þá þat seti: sá varar fyrir
sem til fyrri var konum. - Nánari reglu um
konu. verða settar í konul.

v:5 11. apr.: Þot in „et a vistskýld“ (: 1.-maigr.) og „
vistskýldin fólk“ (: 4.-maigr.) falli bunt.

v:5 11. apr.: Síðasta maigr. („Nánari reglu“ osfvr.) falli
bunt.

v:5 15. apr.: Aðaltille.: „et a minni“ i síðasta maigr.
falli bunt. - Þoratille. „Bætt.... konan fái um
sig“ falli bunt.

v:5 23. apr.: Það stóð „vígufa allp.“ konu: „vígufa n.d.
allp.“. - Síðasta orð: Þ „stjórnarlög“ brentist í stjórn-
arskipunarlög. - Af tanum við 23. apr. bætt sig
maigr.: „Sömu næf fyrst seti fyr. t.h. leiga um sann-
land Íslands og Danmerkur“.

v:5 ákr. um st. selain. Þ 1.-maigr. brentist „10“ (á listum
stötum) : „14“. - Þ 2.-maigr. brentist „6“: „5“ og „blut-
fallsborning“ falli bunt.

A. 1116 - 1117.

(Frá koni park. , Þ. f. J., og Ben. So. :

v:5 líði! Fyrir „10“ konu „7“ og fyrir „4“ konu

Mynd 2

"7"

v:J 10-agr. Fagnir: "30" bonni: "33" - Fagnir "10"
 bonni "7" - Fagnir orðin "12" aðra ... frest: "bonni":
 "ma allir i seinn" - - Fagnir "10" bonni "7" - Fagnir
 "10" bonni "7". - Í v:t:J "sáristólmur" falli niður.

v:J 11-agr. Óv:t:J "óblit landinna bænn" falli niður.
 Óv:t:J "eina ekki: vist et a mistakleg" falli niður.

Með sónum ... ein(földum lögnur "falli niður. (8.34.ugr.)

v:J 12-agr. 2. mygr. orð:st seo: Hjörða má samt fórum
 meðum, sem ekki á heims: hjörðanum et a hefur verit
 þar skamur en eftir ari, en heimilisfaster skal henn
 hafa verit á Íslandi a.m.k. síðanta áriit áður en
 bonn. fer fram:

v:J 13-agr. Síðani mygr. ("Borth ... bonni (p.d.um
 sigr) falli niður.

v:J 14-agr. Gw. skal orðast seo: Alþrunagi óber sjálf
 er, heort þun. þess sé löglega bonni, seo og in fjri
 heort þun. hefur mist ljörgeggi.

v:J 15-agr. Aftan vit gr. bat:st svöldj. mygr.:
 Það samls. alg. hert. a samþandrinu milli Íslands og
 Danmerkurs, og skal þa leggja fæt mið endin atkv.
 allra bonninga þærva manna: landinu til samþesta
 myndunar, og skal. at kvagr. vera leggileg.

stjórar. 1911.

v:ð ábor. um stíðarinn - 1. megr. Fyrir „10“ à bætum
stötum horni „g“ - 2. megr. falli miðum.
A. 1117 - 1118.

Fra Þólfji Bríemur:

v:ð 11. gr. „I stað andanna „óblætnunum“
horni. til Alþ.“ horni: m. d. Alþ. - Fyrir
„blæt fælskorni við“ horni: horni. vött.

A. 1153.

Fra Skúla Thorvaldssen:

v:ð b. gr. Þotrir: „með spær takum., sem segir
: 10. gr.“ falli heurt.

v:ð 10. gr. „I stað andanna: .. til 12 óra, 5 fær.
á þá óra fært: og sjálv megin varann. um leið og
á sama hátt“, horni: „sömu leið: til þá óra: sem.
Þotrir: .. færargraf nái eingi til færara 10 fær.“ falli
heurt.

v:ð 17. gr. „I st. and.: blær d. alþ. um eigi aðer
sjálft sín, hvort fær. kennar sé höglega hornin“ horni:
„Alþ. sker sjálft sín fær, hvort fær. sé högl. hornin“
„I st. „deildarmáður“ horni „færargat ur“.

Aðr. um stíðarinn: 2. megr. falli miðum.

A. 1159.

. J.P.

Stjórnunart. 1911.

Fríðr. Þóra um: n.d. talað: fyrstu fær ðl. frumum meini bl. me. Seðir, at meiri bl. hafi ekki tilgjæt vitjað fyrir fyrir meðalnum um, sem verið hafi grundvalla vetrar: hja komum, og það var at e. og n.d. varu bosnar hvor: sinn legi og hvor á sín um grundvelli. B. II 1040. — Minni bl. vitji, at allt fengist danni um lejðingunum allra fyrir, en meiri bl. vitji at hvor deild danni um bosn. sinn fyrir. B. II 1041. Seðir alþjóðum atkv. vera rama og bollvarpa allri lejt fingseti. (Öllur demokratii), og sé slikt málverkot á móti aðli fingsjörnuminum. "Óll fingseti" byggist á því, at fífðin sé fær um at lejða fá meiri, sem heim tvegritir, en lítt sé almenninguver ritauð. Ekki var um, at danna eru einst. atkví: vandrannina laega. B. II 1042.

Jón Þorleif (frumum. minni bl.): Aðalatkv. eru um bosn til e.d. og um deilda skiptunina, sva og um bosn. hérað. Þessi tvö hófutatr. eru ótalægri innigreynir. B. II 1043. Seðir grein fyrir till. sínum. Minni bl. heldur fær frum, at það er undi koma i veg f. hreppa politibz, af öll e.d. varu bosin f. alt landi. Það fær fyrir um undan réstakalaga hafa fagji: einu eða tveimur lejðendum, og undan fyrir

viður sín stórh. f. - þau. Heyrslan sýgt, at e.d. hafi
 verit sem stýflugardur og en það eru, þar at hin
 hafi. Láttit gengi meitunum, t.d. teknakal. meita
 miðspyrnu og mordi. B-II 1044. Hafi meint
 til at bjóra t.m.d. vísð at óhátt at slappa frein
 ut e.d. líka B-II 1046. Hafi meint laðið meini þau í
 eins lægð: bort sláðar og vísð at hættum. T.d.
 at hér min og meargar annarar, at heppilegast varin
 at hafa sva fáment feng sem fettu óskift, en
 : öllum fljóttum og tímaleysirum mið ummest
 ekki stundir til at hanna meint sva miðtaka
 eins bort. B-II 1046 + eftir mig : Þa vit till. meini bl.
 dældarkipunarum og hugg, at fólkta vit um land
 ummiði heldur bjóra at halda lagð. meint öllum
 þeim annarriðum en fettu fyrirkomulag. Þær.
 fari vestrur at leggja miður af björðumni og ekki
 gott at segja hvern þam verð: en ekki munni fari
 verða misstelt. fersum fyrir vestrur. af till. meini bl.
 verða samþ., umst sagt á vestra aukapringi.

B-II 1046-7.

Þórhildur Þoroddssen. Ókunnumast at meðan óskin
 hafi komið fram frá björðumni sinn fessa skipum
 e.d. Þá koma ar ^{vora} afnum legð. fyrir og fíkj. fyrir.

8. t. Óskr. 1911

bora i þeirra stóð, slaugður þeir allir bosin af
 sömu ljósendum á sama hatt. Á þingvöldunum
 eru örðir um at skapa :hald, heldur spart
 á miði fundit at þeim leg. lj., at þær varu
 of :haldssomi. Verð: till. meiri hl-samþ. verður
 at fá ekki 8 ljósdænum og hatt vit, at það
 verki óanðegir. — Þærin grein f. till. rínum, sem
 sé miðkenntill. Síð borit til vegga deiðla á
 sama tímum geti spessi nýlæystri dæki setið t.
 f. a. repilla með :haldssomi f. megt sömum máh-
 um, sem fyrðin vill at gangi fram. Samanl-
 nög af :haldi. Spur. eru at vinna eto eiga at vinna
 at þær, at fá bætur á þær, sem meiri eru ó-
 anðegir með. Hljósi miðit heldur, at eitt levat
 verð: samþ. hin :fjöltvæti en at meira megt-
 semdarmál sé dreagin án frá árs. Eðaki má
 gleyma venjulegum annan fyrða og beráttu þeim;
 sem þær hefur oft vist á milli leiklænum.
 Kefurð spá vit ei gern aftur þeim nýja fyrir-
 borsaðagi at leifa sannins. f., spá getur það
 frásinnis komit fyrir, at stj. fyrðið geta
 setið at völdum, fóth hin hafi allra m.d. á
 miðt: sín. Ef hinn lefir a.d. með sér. B.II 10479.

Hljóð-ndóttir

Bjarni Þórsson: Samt. 9.-ff. og 3. Íh. um fyrirkomulæg alls-deildanna. Því er sagt á þeiri skötum, at þingið sige at vera óskrift og komna sem oftast rannan. Þó er fylgið fyrir ekki fram, en til samrannslegs gerð. B-II 1049. Á hér a.d. um at báta lígi ekki hefja bosn. vött alveg óflokandi og brennarta hreyfslí, at veita öllum stéttum bosn. vött venna fyrri sinni. Rangindin sjálft er athugið sí, hversu oft meiri breytti um at vinna eða stétt. B-II 1049-50. Segg við þó, á hevðu á, at bosn. vöttur skilegtrum sí hinum sömu til vegjja deilda. Gettu met allhverf talsmálasti fyrir ekki eins mikil vött lat isbrot og hitt, en hevur ástæðulítli og óvinsett hig áður. Á hér varði breytt allm. manni aða folt sig við stjórn. ekki sítur en breytt komur meiri stafusta hana.

B-II 1050.

Benedikt Sværason. Hlíðar deilum hefja orðið hin um skýrri a.d., og hve þingheimur er sunnarvatn: fyrri miði sást best af því, hviliken grini af hrit. hefur komið fram: hættum deilum við fyrri og. fyrri. Fara. at óbreytt vit hvenja um. Hrit. fram komur til at dregja inn felim miklu hrit.

8. tijskr. 1911.

og vökstum, sem færri skípanum e-d. hlytun at hafa
 fór með sér. Allt fersar miðja fyrirkomulæg, at
 hevða lej.-fær. fakka, lejóndann leggjast miður og
 miðverandi lejóndanna skípanum varðast stórum, hin
 veist á formum af undvelhi og fer saman við
 sigslumörk. Blevent sigslfáheg heild ut af fyrir
 sig, og færri ekki leigt at lever sigla tilji hafa sinn
 fulltrúna. Á Þ vísar ekki fult jafnvætti, at fámennum
 hevut hafi jafnrunga fær. sem hin fjölmennari
 en fórt bæti ekki um at staðpa hinnum fá-
 mennum hevutnum saman við hin. Hjósandur
 umnum aldrin um fersar fyrirkomulægi. B-II
 1052-3. Hengt at gera e-d. at meira i heildsighi
 um hinum mið en. Þeir get til fótt fullhárdvægt at
 hinn undir at agtum e-d. og öll gegjötin
 berfist fers, at lej-lej. fær voru afnumdir af
 færri at fær hafa verit fróskulður; vegi
 fríðar van löggjafar og göðvar sannumur in
 þínagum. Þefur ekki berugð af formi vanju
 á fersar fyriragi. Tíl. meiri hl-öfugar en fórt
 sem mið en hævist fær at fá framagnat með
 öðrum fjarðum. En megra at binda en leysa.
 B-II 1053.12. Talð um næst sagt stórt unarsafð vegur

11pt.indd78

þess hevðu børn. vettur og højvængi hefur verit myndat
þjóðin um undi heldur hefðu bort, at þeiri höft yrði ó-
lögt, heldur en at børn. vettur varin myndatur svo
sem mið er aðst. B-II 1054. Þá var hlyttir þó at bægia
rént. stættum frá børn. vettu. Gómlar rökur f. børn.
vettu: hýja B-II 1054.

Einar fínssinn. s: t: gjairvert og aðhugavert at lejða
alla fum. til a.d. með blutfallsbörn. um land allt. Þjóðin
götur Islandi und:ð á meðan með spæta fyrirkomulag. Fáir
um undu sitja fær at miði en gamlið um battismanna-
þjóðar, ein kanni virk. Þetta verit grunnið og göt-
ir með: mörgum tilfelliðum, en ekki fær, sem
miða best, hvar skönum kveppir at: fjarðsökkun
og aðrinnage. nái hvarð fjöldamum en fyrir hestur
alment. Hjörðaninn um undu missa fum. - Þó aldrei
vara seðja megi, at allir eingi tiltölu: færin um-
battismanna hunka, sem: e.d. satu, og um þjóðin
ekki gera sig á meða með fari björðanna skiftingu,
sem af fessu leitir. - Völl hefst semsp. till. f. f.
um 7 og 7 fum. en fær sem misra en fyrir, at
það áker. yrti fum. at fulli i e.d., ennar eg ekki
leggja ut: at fylgja fari. Með miðum antill. 10 og 4.
B-II 1060-1. Með børn. v. hýja, gamlið rökendur. B-II 1061-2.

Stjórn. - 1911.

Jón Þóresson (J.-Mál.) Stjórn. sagt: at vottavarn at fyrst varin fannig sunrett, at fyrir gat: komið at fari sunn. van hugræt I., en fari telf: fyrir áhuga málmum fjöldamálinnar. Eg er hev alveg að gagnstaðri skotum. Fessi Skotana misunum er grundvölken fessi ósamkunnilegs, sem um miðst er, og hevn att: at leggja hvert og bæbkin galurst f. bjósendur sva at spær gatn skorit nið fari, hvor stefnum er huggi legrir. Hinsvo. hefur teknist at vaska fessum grundvelli vornlega vit meðfert miðsins, og hefur fari spilt ut fari. Ítrækur um samþandit milli vínarhunnar hoss-véttar og og dildaskipunarmálinnar. — Vart: fyr. um spilt og fari fjar fyr. okkar f. d. umf. betta at viti um eft greida at hv. eigin frosi. B. II Wb 2-4.

Jón Þóresson N. Mál.: Aðalægr.: miðinum um skipum a-d. Um vornlegan stefnum um at veta: Fransökum umræsso., en held hinna. Hvorin tvæggja hafa miðst til eins mals. Mikil áhrif umur fari hafa á gang við hennu fransökis hvor stefnum vartur ofan á. Hellast einhvægt at fari at hafa a-d. frjálslega skipta. Áttir dant frestrir að leggugjum um metan dómumálast. Danar vor 'Islands-um. Að lejora ^{all} a-d. blætfullskorn.

Hljóðskrif

um land alt til 12 ára, hvort sem alg. er vafðið á því
 tímabili ót að ekki, geti leitt til einræðs: deildarmi og
 gerðarðs mið a.d. um gres mikils varðandi fyrjmál.
 Þetta á at gres góð mál og fyrjólegur yrði deildarmi
 i a.d., enk spess sem slík skýrum geti orðið til
 : Þessar eru stjórnar: varí at vanta. Og f mikil
 ært ír kosturum t.d. at deildarmi yrði vitsigur,
 hevur mið hryppa politíku og blutdrogni. En hryppa-
 politíkin verður ókei útlakant með minn horn-
 fyrirkomul. Þetta fer at alli aftur hreyfumi og
 hryggunarhátt: fimm. Þá var fimm. varin hreiddar og
 hevur þeir heftu mest fylgi innanliða hafa áhrif
 á þá. Standur stórgreið af spessa stöðvarna aðfis
 e.d. við þá hafa þingið: tveimur deildum, meðin
 vanta betur at hreyfum fannig en í einni malet ofu.
 En mið hafa báðar deildir frjálslega skiptar. Þorth.
 g.f. að. eru mið hennar til. Þvíst ekki mið at geta
 greitt friv-atkv. ef till-falla og sva mun vanta um
 flimi fimm. Hæt ur hér engin undin hryppa, heldur
 ur hér bjóinn málseins. B-II 1064-6.

Björn Þorláksson Þórarinn sonn: heldur manni en karlur,
 og en þei engin hæta á heimildarskjum sé mið vög
 aðgreið um þem kostverðtar. Tífljóðin engar spærra stö-
 raga, þat en nöggumur kennung. Nái; borth. ókei ekki
 frans at geyma, vext ey i mið: Þórarinn. B-II 1064

Stýður - 1911.

B. II 1067.

Bj. Skrikt tök aftur borth. sinn ~~en~~ við 11. gr. (s. 90).

Athugið. Þau annars eru:

Borth. me. við ~~9~~¹. gr. (s. 90) var feld. með 13. atber. afgr 12. B. II 1067, og var borth. ~~me.~~ við ~~9~~¹ bæn með fallin. B. II 1068. Þau og borth. me. við ~~9~~¹ 10 (s. 90), næra síðasta megr., og fyrsta borth. me. v. ~~9~~¹ 23 (s. 91). B. II 1068.

Borth. ~~9~~¹ 2. Th. við ~~9~~¹ 6 (s. 93) feld. með 13. afgr 12. Þau og fallin borth. hefur við ~~9~~¹ 10 (s. 93).

Borth. 1068. Þau spal-b-a meðt. b-a i. 24. Borth. ~~9~~¹ 6. ð. ó. f. við ~~9~~¹ 9 (s. 91-2) feld. með 13 afgr 12. atber. Þau voru og allar borth. færðar við ~~9~~¹ 10 feldar. B. II 1068-q.

Borth. ~~9~~¹ 6. ð. ó. f. við ~~9~~¹ 11 um at vexta hýnum horn. Nætt varð samhl. B. II 1069, en hinur borth. færðar við ~~9~~¹ 8 feldar. (s. 93)

Borth. ~~9~~¹ 6. ð. ó. f. við ~~9~~¹ 11 ~~sjálfhalleran~~. B. II 1069; sun og borth. me. við ~~9~~¹ 11. B. II 1069.

Borth. me (s. 91) og ~~9~~¹ 6. ð. ó. f. (s. 91) við ~~9~~¹ 12 samhl. B. II 1070. (s. 91)

Borth. me við ~~9~~¹ 15 varatill samhl. B. II 1071

Borth. ~~9~~¹ 6. ð. ó. f. við ~~9~~¹ 17 (s. 92) samhl. B. II 1071.

Borth. ~~9~~¹ 6. ð. ó. f. við ~~9~~¹ 23 (s. 92) samhl. B. II 1072 og atber.